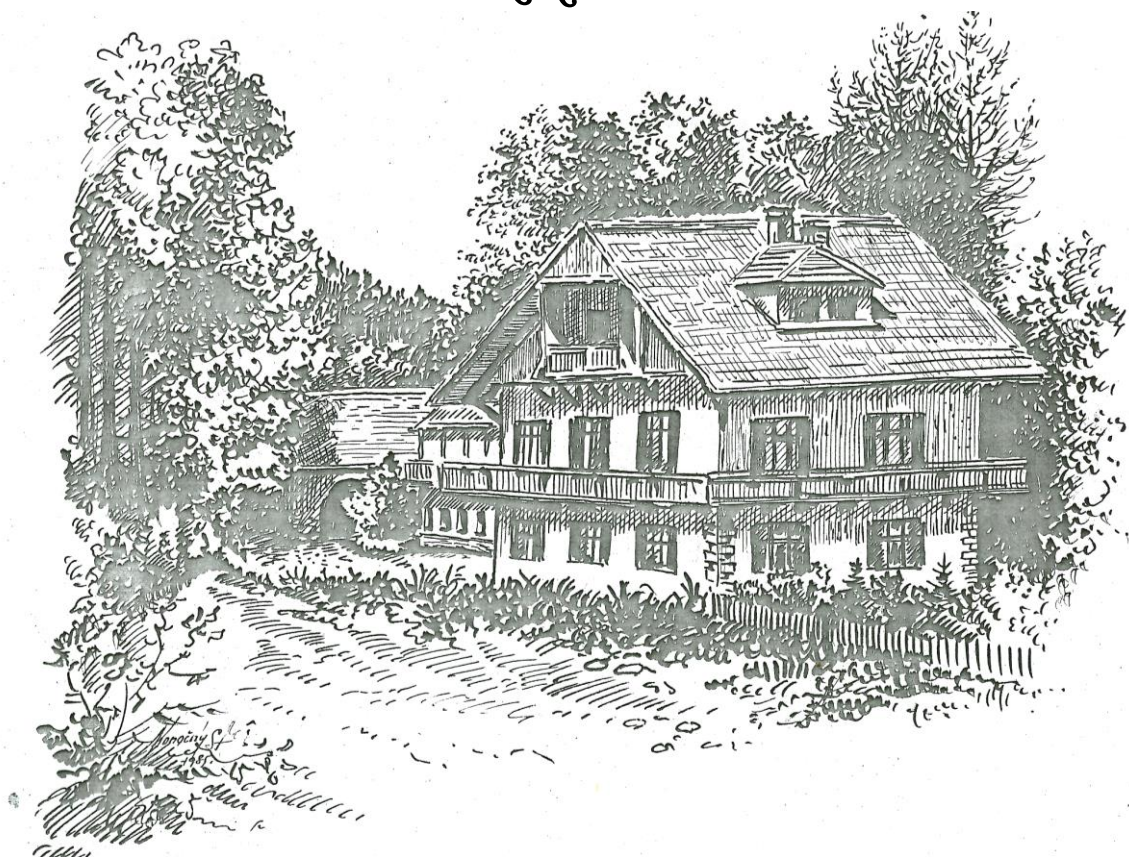

Rok 1984

Rekreační středisko Hodůnka – Černovice

Bývala zde správa polesí Černovice a polesí Hodůnka. V roce 1919 budova vyhořela. Zapálil ji blesk. Byla znovu postavena.

V roce 1973 Státní lesy budovu prodaly za 350 000,- korun. Koupilo ji jednotné družstvo Tuřany, které zde zřídilo rekreační středisko pro své členy. Různé organizace provádí zde školení. Ročně se zde vystřídá na pět tisíc osob. Z toho je jedna čtvrtina členů a tři čtvrtiny z různých podniků. Provoz zajišťuje sedm pracovníků.

Počasí

Do 5. ledna bylo bez sněhu. Potom napadl sníh. 17. ledna sněhové bouře. Mrazy byly do 10 stupňů. V únoru mlhy, jen mírné mrazy, občas sněžilo. Ku konci měsíce sníh se rozpustil. Duben začal sněhovými přeháňkami. Teplejší počasí nastávalo jen pomalu. 16. dubna se začalo s polními pracemi. Ku konci dubna se ochladilo. Chodily sněhové přeháňky a noční mrazíky okolo 4 stupňů. Květen byl chladný, jen slabé dešťové přeháňky. Červen rovněž chladný, zvláště v druhé polovině. Do 8. července dešťové přeháňky. Následovalo 5 teplých dní, opravdu letních. Po nich do 21. července chladněji a deštivé přeháňky. Poslední dva dny v červenci teplejší počasí. Do 20. srpna častější dešťové přeháňky. Ku konci měsíce se počasí zlepšilo a oteplilo. Po 5. září do 15. září časté dešťové přeháňky. Následkem chladného a deštivého počasí během roku, žně jsou o víc jak jeden měsíc zpožděny. Některé obilí bylo 5. září zralé, ale pro nepříznivé počasí se nemohlo sklízet. JZD začalo sklízet 15. září. Sklizeň byla skončena 29. září. Deštivé počasí bylo do 18. října. Potom se počasí poněkud zlepšilo. 18. října byl první mráz. Do konce měsíce dosti časté slabé mrholení. V listopadu větrno a mlhy. Po devátém slabé mrazíky. 15. listopadu padal první sníh, který po 23. listopadu se rozpustil. Do konce měsíce bylo bez sněhu.

Teploty slabě nad nulou. Vály silné větry. V lesích mnoho stromů se vyvrátilo. V prosinci byly jen slabé mrazíky. 17. prosince napadl sníh. Slabě sněžilo každý den. O vánocích byla krajina pod sněhem. Do konce měsíce mrazy se stupňovaly do 10 stupňů.

Mateřská škola

Do školky je zapsáno 23 dětí. Společně ze školkou z Bedřichova podnikly výlet do divadla v Brně. Navštívily mateřskou školu v Býkovicích. Při oslavě MDŽ zpestřily kulturním programem oslavu. Nová budova mateřské školy byla otevřena od března. Současně byl zaveden i celodenní provoz.

Správní zaměstnanci jsou: Nedomová Marie - kuchařka

Pešová Marie - školnice

Zachoval Miroslav – topič

Pedagogičtí pracovníci: Pospíšilová Radmila - ředitelka

Poláková Jarmila - učitelka

Narození

V tomto roce se narodily: Franc Michal č. 135

Čepička Stanislav č. 133

Spohner František č. 59

Úmrtí

V tomto roce zemřeli: Tulis Antonín č. 77

Kitner Josef č. 60

Fliegerová Anna č. 103

Základní devítiletá škola

Školu navštěvuje 43 žáků. Aktivně se zapojili do sběru odpadových surovin. Odevzdali 8.834 kg železného šrotu. Tím byli vyhodnoceni na prvním místě na okrese. Získali odměnu 500 korun. Sehráli třikrát divadlo Sněhurka. Zúčastnili se různých soutěží. Zlatá zebra mladých zdravotníků, létání draků, jízda zručnosti na dopravním hřišti v Blansku. Navštěvovali kryté lázně v Blansku, kde se učili plavat. Podnikly vycházku na Sekoř a do okolních lesů s myslivcama. Zájezdy: Do divadla v Brně, na hrad Bouzov, do Javoříčka a Náměšť na Hané. V první třídě vyučuje učitelka Vernerová, druhou třídu učitel Verner.

Sbor pro občanské záležitosti

Sbor pro občanské záležitosti blahopřeje občanům při příležitosti jejich životního jubilea.

V předvečer výročí vyhrává rozhlasem a dva členi sboru osobně blahopřejí jubilantovi.

Předají mu nějaký upomínkový dárek.

V letošním roce se dožili:

50 let Josef Nedoma č. 71

Helebrantová Jarmila č. 26

Hašková Marie č. 31

55 let Jurnečková Marie č. 81

Kšica Jiří č. 11

Šikulová Věra č. 29

Kaňová Marie č. 50

- Kosičková Marie č. 53
 60 let Sedláček Leopold č. 34
 Málek Bohuslav č. 54
 Juračka Jaroslav č. 105
 Všianský František č. 62
 Jílková Ludmila č. 30
 65 let Pešová Josefa č. 75
 Mikulášek František č. 108
 Proksová Marie č. c 20
 Vodák Dalibor č. 97
 70 let Franc Josef č. 41
 Sedláčková Ludmila č. 34
 Francová Emilie č. 25
 Plíhalová Marie č. 18
 75 let Plíhalová Františka č. 1
 Jílková Oldřiška č. 8
 Jílková Antonie č. 47
 Jílková Božena č. 111
 85 let Křtner Josef č. 60
 Proksová Marie č. 109

**Jednotné
zemědělské
družstvo**

S polními zemědělskými pracemi bylo započato 16. dubna. Obilí se začalo sklízet 20. září a 29. září byla sklizeň skončena. Sklizeň provádělo 13 kombajnů. Vlivem chladného a deštivého počasí byla sklizeň víc jak o měsíc pozděna. Se sklizní brambor bylo započato 20. srpna a byla skončena 24. října.

Zasetí a hektarové výnosy jednotlivých plodin.

Žito	15ha	39.40q
Hrách	28ha	26.30q
Oves	11ha	39.80q
Ječmen	98.80ha	41.20q
Brambory	59ha	205q
Louky seno		59q
Len	11ha	53.50q

Začalo se znovu se setím lnu, aby se zmenšila plocha brambor. Sklizeň brambor je náročná na ruční práce. Musely se proto znovu nakoupit stroje na sklizeň lnu.

2 trhače lnu stály	100.000,- Kčs
Obraceč lnu	60.000,- Kčs
Svinovač lnu	200.000,- Kčs
Převravník balíků	70.000,- Kčs
4 traktory	650.000,- Kčs
Autobus	370.000,- Kčs
Řezačka	530.000,- Kčs
Secí stroj	70.000,- Kčs
Sběrací vůz	50.000,- Kčs

2 osobní auta 130.000,- Kčs

Obilní kombajn 514 350.000,- Kčs

Strojů bylo nakoupeno za 3.500.000 korun.

Mechanizační skupina podala 25 zlepšovacích návrhů, které mají hodnotu 220.000,- korun úspor. Obdrželi čestné uznání od vlády z Prahy. Na úseku mechanizace bylo JZD vyhodnoceno na prvním místě v okrese. Předpis dodávky mléka byl 1.800.000 litrů.

Dodáno bylo 1.925.749 litrů. Bramborárna v Tasovicích je dokončena. Její hodnota je 7.090.000 korun. V Brumově je dokončena výstavba polního hnojiště v hodnotě 1.040.000 korun. Silážní jáma byla rozšířena. Větší část pícnin je silážována, není tedy sklizeň závislá na přízvi počasí.

Pro kulturní využití svých členů uspořádalo družstvo různé akce. Zemědělský ples, oslava mezinárodního dne žen, setkání důchodců. Zájezdy: Do Liberce na veletrh, na výstavu do Českých Budějovic, do Německa. Na rekreaci dostalo poukaz 62 členů.

Kulturní a osvětová činnost

Kulturní akce pořádané našimi občany.

5.1. Myslivecký ples v Tasovicích	Myslivecké sdružení	130
15.1 Divadelní představení Ošetřovatelka	Ochotníci	odpoledne 150 Večer 100
21.1 Ples	Český svaz žen	70
29.1. Ples	Svaz požární ochrany	170
4.2 Ples	SRPS	135
11.2 Divadlo Ošetřovatelka sehráno v Rozseči		
14.2 Školení CO	Místní národní výbor	47
20.2. Výroční členská schůze Jednoty		55
24.2. Oslava únorového vítězství	Národní fronta	10
25.2. Členská schůze Svazu zahrádkářů		12
3.3. Maškarní ples	Československý červený kříž	100
6.3. Ostatky, Pochovávání basy	Divadelní kroužek	200
11.3. Mezinárodní den žen oslava	Národní fronta	200
11.3. Divadelní představení Sněhurka	Základní devítiletá škola	200
18.3. Divadlo Sněhurka	„-“	100
22.4. Pomlázková zábava	Národní fronta	100
1.5. Oslava prvního máje	Národní fronta	100
10.5. Pálení Vatry na Strážnicích	Národní fronta	200
20.5. Vítání dětí	SPOZ	7 dětí a rodičů
23.6. poutová zábava	Svaz socialistické mládeže	120
6. – 7.srpna Varieté z Prahy	každý den	300
22.8. Setkání důchodců JZD		200
21.10. Hody	Svaz požární ochrany	500
21.11. Členská schůze Jednoty		40
22.11. Členská schůze Červeného kříže		18
24.11. Kateřinská taneční zábava	Český svaz žen	110
31.12. Silvestrovská zábava	Svazarm	260

Každý pátek je promítán v Kulturním domě film.

Stavby

Na Dolním Výпустku staví rodinný domek pro svého syna František Spohner č. 59. Domek č. 63 koupil Jaromír Humpolíček. Provedl na něm nutné opravy.

Úpravy cen zboží

V březnu byl zdražen topný plyn. Velká bomba stávala 37 Kčs, dnes stojí 45 Kčs. Malá bomba stávala 10 Kčs, dnes stojí 12 Kčs. Od 15. října je zdraženo pivo. Půl litr 10 stupňové stál 1.70 Kčs, dnes stojí 2.50 Kčs. Sodovky stály 0.50 Kčs, dnes stojí 0.90 Kčs. I ostatní minerálky jsou dražší.

Drobné zprávy

30. října vyhořela bouda v lese u Polámance. Děcka si v ní topily. Vyschlé stěny z tyčoviny začaly hořet. Včasným zásahem požárníků byl oheň uhašen a nerozšířil se na les. Stromy okolo boudy ohořely.

Následkem sucha nebyla v některých studních voda. Říhova studna, odkud je vodovod na křavín, byla taky bez vody. Musela se voda dovážet ze studny Na záložce.

V kulturním domě bylo zřízeno ústřední topení. Stálo 35 tisíc korun. Na půdě byla udělána betonová podlaha.

12. července při bouřce spadlo větší množství vody, která nemohla protéci pod most na dědině. Vylila se na náves i na louky na dědině.

23. listopadu vichřice vyvrátila a polámala v lesích stromy.

Z dávných dob

Naše hudby a kulturní činnost v obci

Naše obec není nějak velká rozlohou i počtem domů – dnes 140 čísel – ale je z okolních obcí největší. Byla proto takovým kulturním střediskem tohoto kraje. Od nepaměti se udržovaly v obci staré zvyky a slavnosti, jako hody, vostatky a pouť. Byly zde dvě hospody. Jednotlivé spolky vzájemně si konkurovaly, předháněly se v kulturní činnosti. Jedni měli obsazenou starou hospodu, druzí se zase scházeli v druhé hospodě. Hrávalo se několik divadel za rok. Spolky měly dvě divadelní jeviště, pro každou hospodu zvlášť dělané. Byly zde dvě hudby. Obě byly způsobilé obsadit pro hru venku dechovku, v zimě v hospodě na plesích hudbu smyčcovou. To hlavně podpořilo kulturní dění v obci. Před rokem 1900 byla to stará kapela Ostrýho, který byl varhaníkem v kostele a tak už to k sobě patřilo. O velkých svátcích hrávala hudba v kostele. V roce 1902 dostal se sem do školy jako učitel mladý Alois Škorpil. Ten vyučil tehdejší mladé hochy hudbě. Každého na svůj nástroj, aby byla celá kapela obsazena. Říkalo se jim mladí. Ostrýho kapela byli staří. Učitel Škorpil sám pro ně skládal a psal hudební kusy, polky a valčíky. Říkali jeho žáci, že při vyučování napadla ho nějaká myšlenka, prstama bubnoval na okně, nebo lavici, pohvizdoval, vzal papír a psal noty. Kapely se předháněly výběrem tanečních kusů a písniček, takže ustavičně měli něco nového. Říkalo se, že v Černovicích přes chalupu je muzikant a když to vzal nazpátek, tak v každé druhé. V některé otec i kluci. V době krize a nezaměstnanosti, byl to i určitý přínos do domácnosti co se vyhrálo. Vstupné u zábav se neplatilo jako dnes. Rozjařený mládenec přišel ke stolu k muzikantem, poručil jakou mají zahrát a za to zaplatil renščák.

První světová válka udusila kulturní život v obci. Chlapi na vojně do nějakého veselí nebyla chut'. Po válce se hudba rychle vzkřísila. Po 28. říjnu při sázení lip svobody na

dědině, šel průvod občanů a hudba je doprovázela. Z dřívějších dvou kapel utvořila se jedna. Ne na dlouho. Muzikanti a cigáni jsou jedna stejná banda. Pohádali se, zatím se vyučili další mladí kluci a dědina měla zase dvě dechovky.

Za první republiky jsme měli několik dobrých hudebních skladatelů. Jejich kusy, když vyšly tiskem, letěly světem. Naše obě kapely se předháněly, kdo to má dřív. A už se to hrálo a hraje se dodnes. Některé skladby byly tak zdařilé, že se hrály nejen u nás, ale i v zahraničí. Toto využívaly obě naše kapely, aby se v našem okolí zpopularizovaly. Jsou to lidové skladby, české národní, jak bývaly před první světovou válkou skladby Kmochovy. V létě se hrávala venku na výletech dechová, v zimě na bálech v hostincích smyčcová, taneční, štrajch jak se říkalo. V třicátých letech se hudba zmodernizovala. Bubny, saxofony, harmonika, říkalo se tomu džes. Počet hudebníků mohl být menší, pro pořadatele úspornější. Při tom se v obci udržovaly stále dvě dechovky. Přišla druhá světová válka. Němci zakázali pořádat zábavy, hudba nesměla při ničem účinkovat. Hudební skladatelé alespoň svými písničkami podporovali české myšlení v lidech. Vacek, Valdauf, Hašler a další. Veřejně nemohl projevit to co si myslel.

Jedna z posledních Hašlerových skladeb. Vltavo, Vltavo, voděnko hluboká, pověz mě co bude od dneška do roka, kolikrát země se dokola otočí, než český dragoun si na koně vyskočí. V koncentráku ho umlčeli, nevrátil se.

Dva a tisíckrát se musela země otočit než válka skončila. České písničky se znovu hrály u nás na dědinách. Měli jsme tu zas dvě dechové kapely. Během doby kapelník Ostrý a z druhé kapelník Jilek zemřeli i někteří ze starších hudebníků, takže z toho byla jedna dechová kapela. Vede ji Musil. Hrají při oslavách a na pohřbech. Dechová hudba při tanečních zábavách vyšla z módy.

V roce 1964 byl postaven kulturní dům. To byl velký přínos pro kulturu v obci a pro pořádání různých kulturních akcí. Byl v něm instalován kinoaparát na promítání filmů. Pod JZD a pod jeho patronací vznikla nová hudba. Říkáme jim Tygři. Byli to sami mladí kluci, pro hudbu a hlavně pro moderní hudbu zanícení. Je to taková víc strojová hudba. Zesilovače, tlampače, mikrofony, elektrofonické varhany, kytary. Doba to vyžadovala. Jsou opravdu v obci i okolí oblíbení. Hrají všechny moderní i lidové skladby a při tom zpěv. Divadla se hrají málo. Sotva jedno za rok. Nahradil je film a v domácnostech televize. V počátcích založení hudby tygři JZD je dováželo svými auty do okolních vesnic k zábavám. Během doby si někteří z hudebníků koupili osobní auto, takže se sami dopravují k zábavám. Dechová kapela se stále v obci udržuje. U muzik sice nehrají, jen při oslavách a nebo při pohřbech našich občanů.

Svaz české mládeže postavil si a upravil v kulturním domě pod jevištěm místnost, kde se v době volna, po práci scházejí ke hrám a zábavě.

Knoflíčkův kříž

Když jedeme od nás do Štěpánova z Hodonína po obou stranách silnice táhne se dosti vysoké pohoří. Na pravé straně se tam říká Páleniny. Zarostlé starým lesem, skaliska, těžko přístupné lidem. Ticho a klid, vypadá to jako prales. Je to dobré prostředí pro zvěř a ptactvo. A taky pro pytláky. S druhé strany přilehlé vesnice Prosetín a Čtyři Dvory, tam pytláčili i sedláci. Nad samotou Hodůnka, kde už pohoří se sklání ke Štěpánovu, stojí na vrcholu železný kříž. Majitel těchto lesů hrabě Mitrovský dal ho postavit na místo, kde pytlák zastřelil hajného. Pytlák Špaček ze Čtyř Dvorů na čekané na srnce ho tam zastřelil. Jak se to stalo pytlák Špaček sám vypráví. Svědků žádných nebylo a při sepisování

protokolu toto uvedl. Bylo to v květnu v roce 1919, pěkný tichý májový večer. Bylo po dešti. Strčil jsem flintu pod kabát a vyrazil k lesu přes Lány do Pálenin. Skoro se již stmívalo, když jsem došel na vyhlédnuté místo. Na kraji houštiny s výhledem na mýtinu, kam zvěř vycházela na pastvu. Sedl jsem na pařez, flintu nabil, připravil a položil k pařezu. Byl jsem náruživý kuřák. Vytáhl jsem fajfku, strčil do huby, ale nezapaloval. Byl jsem na čekané a to nešlo. Fajfku jsem honil v hubě z kouta do kouta. Vidím, že mám rozvázaný střevíc. Fajfku jsem vydělal z huby a postavil k pařezu. Přihnul jsem se a střevíc zavazuji. I druhý. Najednou za mnou hlas. „Už tě mám“. Popadl jsem flintu a proti postavě z bezprostřední blízkosti střelil. Chlap padl na zem. Poznal jsem, že je to hajný Knoflíček. Tak potichu se ke mně plížil, že jsem neslyšel za zády jeho kroky, nebo praskání větviček. Rychle jsem prchal z místa dom do Čtyř Dvorů. Po cestě mě napadlo, zakuš si. Hledám fajfku po kapsách a vzpomněl jsem, fajfka je tam u pařeza. Vrátil jsem se pro ni, protože by to byl důkaz na mě. Když jsem přišel na místo, fajfka stála u pařeza. Hajný Knoflíček byl ještě živý. Rukama po sobě a po hlavě hmatal. Pažbou flinty jsem ho tloukl do hlavy. Vyšla rána a zasáhla mě do břicha. Zapomněl jsem, že jsem jednu ránu vystřelil a druhá tam zůstala. Nějak jsem musel zavadit v horlivosti o kohoutek, rána vyšla a trefila mě bokem do břicha. Vylízali mě ven střeva. Svázal jsem to do šátku a s bolestí jsem se doplazil do vesnice. Do hospody. Tam jsem všechno řekl. Zavolali četníky a zavezli do vězeňské nemocnice. Uzdravil jsem se. U soudu jsem všechno řekl jak to bylo. Svědci žádní nebyli a výpověď byla pravděpodobná. Dostal jsem 20 let žaláře za bestiální vraždu. Po osmnáctiletém žaláři byl jsem propuštěn. Hrabě Mitrovský měl v Olešnici slévárnu železa. Dal tam ulít železný kříž a postavil ho na tom místě. Na kříži je tabulka a na ní je napsáno: Na tomto místě byl dne 6. května 1919 hajný Jan Knoflíček pytlákem zavražděn.

Zvyky a obyčeje při pohřbech našich občanů.

Zemře-li někdo z našich občanů doma a ne v nemocnici je po úmrtí odvezen sanitním autem do nemocnice. V dohodnutý den pohřbu doveze pohřební služba svým pohřebním autem zemřelého v rakvi rodině. Rakev se umístí na vhodné místo ve světnici, nebo v síni k posledním chvílím rozloučení. Do čela rakve se postaví hořící svíce. Rodina, příbuzní, sousedé přicházejí, pokládají na rakev kytičku rostlých květin, aby se se zemřelým rozloučili. Členové rodiny loučí se tím, že svazek několik klásků žita namočí ve sklenici svěcené vody a mrtvého pokropí. Při vynášení rakve z domu, když překračují práh domu, poklepem rakve o práh, loučí se zemřelý se svým domovem. Občané shromáždění u domu doprovází ho průvodem ke kostelu a na hřbitov. Nejčastěji člen hasičského sboru, nebo sousedí nesou rakev na nosítkách. Po dobu průvodu z věže kostela vyzvání zvony. Slavnostnější pohřeb bývá s hudbou.

Pohřeb mladého svobodného má jiné zvyklosti. Rakev je bílá, věnce i květiny také bílé. Všichni mladí jdou za mládence a děvčata za družičky. Při pohřbu děvčete průvod bíle oblečených družiček končí družička, která nese bílou podušku se zlomeným květem. Rakev nesou mládenci s bílými šerpami přes rameno.

Při úmrtí chlapce je rozdíl. Před rakví jde bílá družička nesoucí bílou podušku. Za ní jde průvod družiček. Za nimi jde družička oblečená v černém a nese zlomenou svíčku na znamení zlomeného života. Tento zvyk při pohřbu prováděl se i v dřívějších dobách a provádí se dodnes. Nad hrobem loučí se zástupce obce a zástupci různých spolků ve kterých pracoval. Pohřby u nás jsou skoro všechny církevní.

